

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6T/131/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012122
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113012122.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Bc. Karolíny Tomatovej a Ing. Igora Polaška v Trenčíne takto

rozhodol:

Obžalovaný
Y. U., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom O., t. č. v X. a X. L.,

je vinný, že

dňa 13.02.2013 v čase okolo 9.00 hod. v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne počas vizity chytil službukonajúceho referenta npor. P. J. rukou za hrdlo a dvakrát ho udrel päšťou do oblasti tváre, pričom poškodený P. J. konaním obvineného utrpel opuch a hematóm pravého očnévohého oblúka a hornej pery, bez obmedzenia na bežnom spôsobe života,

t e d a

použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

č í m s p á c h a l

prečin útok na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), písm. h) Tr. zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/31/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.04.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd ukladá obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému p o v i n n o s ť nahradíť poškodenému Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, Súdna 15, priečinok 119, 911 96 Trenčín škodu vo výške 1.047,54,- Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného P. J., svedkov M.. E. M., M.. Z. K., čítaním zápisnice o výpovedi svedkov U.I., E. M., T. K., M.. B. K. z prípravného konania a oboznámením listinných dôkazov založených vo vyšetrovacom spise.

ObžY.antišek U. na hlavnom pojednávaní nevyužil svoje zákonné právo nevypovedať. Vo svojej výpovedi uviedol, že skutok nepopiera, skutok sa stal, ale popiera okolnosti za akých k tomu došlo a okolnosti ktoré k tomu viedli a vlastne psychický stav, v ktorom sa nachádzal. Chce napadnúť pochybenie príslušníkov, ktorí sa mali ináč zachovať, ináč vyhodnotiť situáciu, čo dokáže znalcami. Pochybili príslušníci generálneho zboru. Nakoľko si boli vedomí, či lekár, či policajt jeho psychického stavu, nakoľko má znalecké posudky a prepúšťáciu správu z roku 2010 z toho istého oddelenia. Psychiatricka si mala byť vedomá o akého pacienta sa jedná, tak isto si mal byť toho vedomý aj policajt, mali ináč k nemu pristupovať. Takisto mu mala byť ihneď nasadená liečba, nakoľko sami navrhli diagnózu poruchu osobnosti iné poruchy správania s tým, že za svoje konanie v danej situácii nemôže. Oni mu navrhli osem druhov liekov, injekcie proti agresivite. Zrazu keď sa tam vrátil do Trenčína na to všetko zabudli. Alebo proste niekto si nespravil svoju povinnosť a neuvedomil si o akého pacienta sa jedná. Príslušník nemal čo zasahovať do liečby lekárky, nemal čo na neho zvyšovať hlas. On tam je iba ako dozor, keby ju napadol alebo niečo, aby ho mohol pacifikovať, to sa nestalo. Chcel ísť iba na izbu. Chcel skutku, nakoľko bol nervózny predísť. Spravil všetko preto, aby ho nechali v klude odísť na izbu, čo on si zle vysvetlil, zvýšil na neho hlas, chytil ho za ruku a vtedy sa neovládal a napadol ho. Dva krát ho uderil do oblasti tváre. Uvedomil si to a vlastne až keď padol pochopil, že spravil hlúposť. Čo nasledovalo potom je už nepodstatné. Dokáže spochybníť znalcami, odbor psychológia, psychiatria, že pochybili, nakoľko doktorka M. je odborníčka z odboru psychiatrie, je to jeho lekárka 15 rokov, tak isto robí vo väzenstve. Môže spochybníť to, že mali iný prístup brať na neho, policajt nemal zasahovať do liečby a tak isto mal ináč vyhodnotiť situáciu. Spravil všetko pre svoju nápravu. O svojej chorobe vie, vie o tom, že je agresívny, že má tieto výbuchy, že nevie ovládať svoje konanie. To vlastne potvrdili aj civilný znalci. Spravil všetko pre to, aby sa zmenil. Ale ešte pred týmto útokom mal s psychologičkou dosť veľa sedení, kde ona sa snažila zistiť, čo je za osobnosť, čo ho štartuje, spolupracoval s ňou. Dosť mu pomohla po psychologickej stránke, aby vedel zvládať, predvídať a hlavne sa vyhýbať konfliktným, stresovým situáciám. Aj ona dokáže vyhodnotiť túto situáciu, ktorá bola. Keby ju policajti ináč vyhodnotili, k tomuto skutku vôbec nemuselo dôjsť. Trvá na tom, aby ich súd vypočul ako odborných konzultantov, nakoľko sú to znalci, ktorý dokážu konzultovať posudok. Psychiatricka z justičáku je jediná osoba, ktorá dokáže vypovedať v jeho prospech, čo sa týka pochybenia zo strany polície, lekárky, lebo všetci sa budú kryť. Doktorka M. nemá s Trenčínom nič spoločné, takže môže spochybníť všetko. Na otázky obhajcu viedol, že vie o svojich psychických problémoch. V roku 2010 mu bol vypracovaný, konkrétne v Trenčíne posudok, že za svoje konanie v danej situácii nemôže, keď vybuchne. Prakticky ho nevie ovládať. Snažil sa tento stav zlepšiť. Priznáva si, že sa potrebuje liečiť. Podotýka, že liečba mu nebola vykonaná, rok nie je liečený. Zase chyba zo strany ústavu. Niekto ignoruje znalecké posudky, lekárske správy, nelieči ho. Má už ďalšie trestné stíhanie, vzniklo mu pred dvomi mesiacmi, ale rok je bez toho, aby ho niekto liečil. Je nezmyselné, aby chorého človeka, o ktorom vedia, že je chorý niekto furt trestal, dával mu trestné stíhanie, ale nikto ho nelieči. Hlavne má problém s depresiami a agresiou. Nikdy nevybuchne bezdôvodne. Vždycky je k tomu nejaký spúšťač. Tie spúšťače vie, preto sa snaží vyhýbať aj policajtom. O nič ich nežiada, lebo vie, že odpovie nejak arogantne a nakoľko je tak zle na tom psychicky, že dokáže vybuchnúť, preto sa snaží eliminovať úplne všetko. Myslí si, že doktorka M. môže uviesť, že vie o probléme s agresiou, mal aj viac útokov na policajtov v justičáku, nevie či o tom všetkom vie. Na základe toho ho liečila, takže musí o tom vedieť. Tak isto si myslí, že bude vedieť, že nikdy nezaútočil bezdôvodne, vždy bol vyprovokovaný verbálne, alebo fyzicky. Ako náhle ho niekto udrie, v tom momente nepozerá, či je to policajt, veľký, malý, chudý. Uvedomil si to až potom, že urobil zase chybu. Je si vedomý svojho stavu, je ochotný pristúpiť na nejakú liečbu, ale aby ho nezmyselne furt niekto trestal za to o čom vedeli, bolo to na psychiatrickom oddelení, kde mali predvídať, že také niečo sa môže stať. Mohli úplne ináč vyhodnotiť situáciu, nejak ho ukludniť a potom pokračovať v debate, miesto toho, aby

niekto na neho zvyšoval hlas a používal nejaké hmaty, chvaty. Chcel predísť všetkému čo sa dialo s tým, že ide na tú izbu.

Svedok poškodený P. J. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň robil vizitu s pani doktorkou M. a sestričkou B. I.. Na poslednej cele č. 222 bol väčší počet obvinených, odsúdených, tak si ich vyťahoval po jednom. Asi štvrtý v poradí bol obvinený U.. Pamätá si, že sa bavili s pani doktorkou niečo o zvýšení liekov. Tá mu povedala, že mu to nezvýši, nakoľko mu to neurobil ani primár oddelenia. Na to začal byť obvinený taký agresívny, začal hýbať rukami a povedal, že sa nemá s ňou o čom baviť a išiel naspäť na celu s tým, že chytil kľučku od gatru. On načiahol k nemu ruku a povedal mu, že vizita ešte neskončila. Na to ho obžalovaný následne chytil rukou za hrdlo a dal mu dva krát pästou do tváre. Použil hmat sebaobrany a zhodil ho na zem. Pokúšal sa s ním zápasiť, medzi tým prišiel pomôcť kolega K. T. a spolu ho spacifikovali. Medzi tým musel niekto zavolať strážnu hliadku, lebo prišli viacerí kolegovia. Pomohli im ho predviesť primárovi na vyšetrenie. On tam stál, neovládal svoje konanie, stále sa metal, tak primár povedal, že bude izolovaný na celu, kde sa mu dali spútať popruhy. Tam ho kolegovia odviezli, medzi tým išiel na vyšetrenie k svojej doktorke, lebo mal narazený lakeť, bolela ho hlava. S obvineným U. sa v živote predtým nestretol ani potom. Na otázky uviedol, že obžalovaný začal byť agresívny potom, ako mu pani doktorka odmietla zvýšiť dávku liekov. Ešte pred fyzickým kontaktom natiahol ruku medzi gáter a obvineného. U. neprovokoval. V dôsledku zranení nebol obmedzený na bežnom spôsobe života. Keď išiel obžalovaný chytiť rúčku gátra načiahol ruku medzi neho a gáter a povedal mu, že vizita ešte neskončila. S obvineným komunikoval normálnym tónom, nekričal. O komunikáciu ho nepožiadala doktorka M..

Svedkyňa M. E. M. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obvineného pozná z ambulantnej praxe, ktorú vykonáva vo väznici v Bratislave. Nemá so sebou zdravotnú dokumentáciu, ale pokiaľ si pamätá u obžalovaného sa jedná o takú povahovú odchýlku, osobnostnú poruchu, v staršom ponímaní je to psychopatia. Je to osobnosť, ktorá je vôľovo slabá, nezdržanlivá, emotívne instabilná, dráždivá, impulzívna, s nevybudovaným hodnotovým systémom a závislá od rôznych psychoaktívnych látok. Takýto človek je problémový a robí problémy nielen okoliu, ale aj sebe, ťažšie sa vtisnáva do nejakých noriem, ťažko akceptuje autority a ich požiadavky a reaguje impulzívne aj na menšie podnety. Podnet môže byť tak malý, že si to nikto nevšimne. Stačí, že sa na neho niekto škaredo pozrie, niekedy stačí keď niečo povie. Niekedy stačí, že sa dobre nevyspal, alebo nemá dobrú náladu. Takže reaguje na požiadavky nadriadených a tých, čo mu dávajú nejaké príkazy takýmto spôsobom. Pokiaľ ide o liečbu je to len taká určitá pacifikácia toho stavu keď je predráždený, podráždený. U obžalovaného je známe, že je závislý od psychoaktívnych látok, aj od liekov, ktoré sa dávajú na utlmenie. Sú to benzodiazepíny, lebo on veľmi často vyhľadával zdravotnícku starostlivosť až nadpriemerne a preto bol vždy daný k nej ako k psychiatrovi, lebo sa sťažoval, že sa cíti nekonformne, čo je pochopiteľné v rámci väznice. Keď má niekto také povahové vlastnosti ťažko povedať, že sa to vylieči. Ide len o to, aby sa nejak zmiernili, ťažkosti z toho prežívania. On sa dožadoval strašne veľa liekov, mali snahu mu to znižovať, lebo to tak preháňal. On tých liekov sa dožadoval viac, ako by potreboval, pretože si chcel asi privediť stavy takej príjemnejšej nálady, čo je pochopiteľné u týchto liekov, lebo sú to všetko lieky návykového charakteru. Predpísala mu viaceré, množstvo liekov, vždy to striedali, lebo tie lieky sa nemôžu užívať dlhodobe, pretože potom je zase na ne návyk, tak sa striedajú. Ale zvyčajne keď to mali byť lieky, ktoré fakt tak pacifikujú, hovoria tomu cúvaky, to sú lieky, ktoré nechcú odsúdení, pretože tie im neprivodzujú, keď si našetrí viac, čo je ťažko ustrážiť, také tie príjemnejšie pocity napríklad euforizačného charakteru. Striedali to, dali to na mesiac, potom to znižovali ale zase sa prihlásil a dožadoval sa ich a tak to ide stále dokola. On tie lieky nemusí mať stále. Ak má depresiu tak ich užíva pokiaľ tá depresia sa nezmierni. Depresívne lieky berie dlhodobejšie. Ale benzodiazepíny sa musia zmeniť, znižovať a potom sa nahradia inými liekmi. Obžalovaný pomerne často tie lieky bral, niekedy už bol na ambulancii každý deň. Vie, že už napadol príslušníka väzenskej stráže, ale nevie kedy. Ju nenapadol. Vie, že bol hospitalizovaný v Trenčíne, lebo sa porezal, alebo nejaké poškodenie to bolo, tak ho tam poslali. K nej agresívny nebol. Nemôže súdiť konanie psychiatricky NOO Trenčín.

Svedkyňa M.. Z. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná z jeho pobytom v ÚVV a ÚVTOS v Bratislave, ktoré boli opakované. Od novembra 2012 do apríla 2013 mu poskytovala psychologické intervencie. Intervencie sa týkali kompenzácie abstinenčných príznakov, ktoré súviseli s jeho opakovaným návratom k užívaniu drog s elimináciou zvýšenej tenzie, ktorá súvisela so stavom abstinenčného syndrómu. Následne postupne pri odznievaní týchto prejavov analýzou jednotlivých doterajších zážitkov z jeho života, ktoré súviseli s opakovanými zlyhaniami aj po návrate

z výkonu trestu. Intervencie mali rôzny charakter. Bolo to celkove desať intervencií. V čase skutku s menovaným nebola v kontakte. Išlo o analýzu pocitov, ktorá viedla k rozlišovaniu svojho prežívania s cieľom pochopenia následného správania. Nepamätá si, že by mu hovorila, že má robiť to a to v kritických situáciách, skôr sa snažila ho priviesť k pochopeniu, prečo to vzniklo, rozlišovaniu prežívania, ktoré súvisí s následným konfliktom. Také určité sebazpoznanie. Tým, že bol zadržaný a v čase zadržania bol závislý na návykových látkach, tak tie prejavy súviseli s abstinenčným syndrómom, kde predpoklad, že bude potrebovať upokojujúce lieky do odznenia abstinenčného syndrómu, predpokladá, že bol v kontakte s doktorkou M. z tohto dôvodu. Napadnutie príslušníka myslí, že jej spomínal po návrate z Trenčína s tým, že mal zvýšenú tenziu v súvislosti s navýšením trestu za udalosť v Trenčíne. Ako jej popísal situáciu, tak to bolo jeho subjektívne popísanie. Nemá možnosť to nejakým spôsobom zhodnotiť. Ešte ho vyšetrovala v roku 2010. To bolo psychologické vyšetrenie pred výkonom trestu.

Svedkyňa V. I. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že pracuje ako zdravotná sestra na psychiatrickom oddelení v Nemocnici a ÚVTOS Trenčín. Mala v ten deň dennú službu, vizity prebiehajú od 09:00. Mala v ten deň vizitu s lekárkou M. a príslušníkom C.. Keďže na tom oddelení v rámci cely 222 bolo 7-8 väzňov, tak z bezpečnostných dôvodov chodili väzni von z cely na vizitu. Celá vizita prebiehala normálne. Odsúdeného U. nám dal príslušník J. na chodbu. Odsúdený U. chcel zvýšiť dávku lieku Coaxilu, doktorka mu vysvetlila, že dávka mu stačí, že mu nemôže predpísať vyššiu dávku, ona ešte rozprávala, on sa však otočil a chcel ísť na celu. Vtedy mu doktorka povedala, že ešte neskončila, tak ho príslušník vyzval, aby sa otočil a počkal, kým doktorka dorozpráva. On sa vtedy otočil, chytil ho pod krk a udrel príslušníka J. do tváre. Potom sa snažil npor. J., aby sa upokojil a snažil sa ho pacifikovať, lenže to skončilo zápasením na zemi. Na pomoc mu prišiel príslušník I. ktorý stál za gátrom, nakoľko na neho kričali. Hneď volali hliadku, ktorá prišla až už keď bolo po všetkom. Takže ho pacifikovali dvaja. Po celý čas tam aj s doktorkou bola. Nevie presne to útočenie na zemi opísať, lebo to bol taký zápas, odsúdený bol veľmi agresívny. Potom ako ho spacifikovali išli všetci na ošetrovanie, on sa však stále metal, vykrikoval vulgarizmy, tak bol pripútaný, potom sa ukludnil, ale nevie či sám, alebo mu bolo niečo podané. Npor. J. mal zranenie na tvári a na pere a odsúdený na hlave, ktorú mu ošetrili. Odsúdený bol k nim preložený iba prechodne a to na psychiatriu, nevie presne z akého dôvodu. Dovtedy s ním neboli problémy a potom už tiež nie. Na otázky uviedla, že obžalovaný sa náhle otočil, pravou rukou ho chytil pod krk a s ľavou rukou konkrétne s päťou ho udrel. Asi dva krát. Potom príslušník reagoval pacifikovaním a potom zápasili. Lieky sú pre neho dôležité ako pre človeka závislého, tie lieky v ňom agresivitu určite nespôsobili, on nedokázal svoju nervozitu ukočirovať, pretože pociťoval, že má nedostatok liekov. Okrem nej, doktorky a príslušníka tam nikto nebol prítomný. Na zem sa dostali v dôsledku hmatov a chvatov, ktoré príslušník J. použil. Odsúdený bol veľmi agresívny, keby tam druhý príslušník K. nebol, tak by to bolo oveľa ťažšie. Predtým s odsúdeným neboli žiadne problémy, spolupráca s ním bola dobrá, neočakávali takú reakciu.

Svedkyňa E. M. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že pracuje ako doktorka na psychiatrickom oddelení. V ten deň robila, išlo o bežnú vizitu. Keďže ich je veľa na cele, tak z bezpečnostných dôvodov boli väzni v rámci vizity vyvádzaní pred celu, taktiež aj pán O.. Pán R.T. lík bol naliehavý na zvýšenie dávky lieku, jej šéf mu toto dovoliť nechcel, takže nemohla ísť proti jeho rozhodnutiu, snažila sa mu to vysvetliť, ale on keďže nepočul kladnú odpoveď, tak začal byť zlý. Išlo o liek CR. je to antidepresívum, malo by to človeka nabudiť, ten stimulujúci účinok lieku pomáha aj narkomanom. Chcel sa vrátiť na celu, referent ho zadržal, že ešte neskončila vizita, snažila sa mu to vysvetliť, snažila sa byť slušná, povedala mu aj to, že on nemôže rozhodovať o tom, aké dávky lieku má užívať, taktiež že tie dávky, ktoré mal predtým neboli adekvátne, a že taktiež nemôže ísť proti rozhodnutiu svojho šéfa. Referent ho teda nepustil na celu, a to tým, že ho chytil za plece, alebo za ruku a to všetko ho asi vyprovokovalo a vtedy ho rukou chytil pod krk, myslí, že pravou rukou. Vôbec si nespomína asi zo šoku to nejako vytesnila z pamäti. Nebolo jej príjemné sa na to pozeráť, ale informáciu od kolegu, keď sa rozprávali má takú, že ho aj udrel. Potom si pamätá, že sa nejako spolu presunuli do druhého kúta miestnosti, referent použil nejaké hmaty a chvaty, ale nespomína si na celkový priebeh. Bola po celý čas prítomná, ale presne si to nepamätá. Pamätá si, že boli obidvaja na zemi, potom prišiel druhý referent, ale tiež si nespomína na okolnosti za akých k tomu došlo a nakoniec prišla aj hliadka. Spacifikoval ho referent J., ten druhý C.K., tak ten myslí, že prišiel až vtedy, keď bol znehybnený. Keď prišli hliadky, tak ho umiestnili na ambulanciu, ale tam už nešla. Referent J. mal nejaké hematómy v oblasti tváre a p. U. mal tržné rany v oblasti hlavy a hematómy. Ostatní boli bez zranení. Obžalovaný bol v minulosti narkoman, mal také možno manipulatívne sklony, už len tým, že si žiadal navýšiť dávku. Keď mu nechcela vyhovieť, mohlo to vyvolať nejaké agresívne sklony. Predtým ani potom s ním neboli žiadne problémy. Okrem nej

príslušníka a sestričky nebol nikto pri tom prítomný ani z odsúdených, pretože tí boli na cele a von chodili iba po jednom. Príslušník G. to nemohol vidieť, on bol asi vo svojej pracovni.

Svedok T. K. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že v NOO a ÚVTOS pracuje ako samostatný referent režimu. V ten deň ako sa skutok stal, bol v kancelárii referenta na psychiatrickom oddelení. Nakoľko sa jedná o presklenú miestnosť, je z nej vidno aj na chodbu psychiatrického oddelenia, kde sa v tom čase vykonávala vizita, ktorú robila doktorka Madleňáková, sestrička V. I. a príslušník P. J.. Viac tam nebol nikto. Boli na poslednej cele č. 222 a mali vonku obvineného U.. Niečo sa bavili, videl, že U. chcel ísť dnu do cely, presne nevie, čo sa tam stalo, pretože nepočul o čom sa bavia, ale videl, že sa niečo medzi nimi zomlelo, počul že má obvinený zvýšený hlas, ale nerozumel, čo hovorili. Keď videl, že sa začali naťahovať, dobehol tam pomôcť kolegovi a to už boli na zemi. A. bol na obvinenom a snažil sa ho pacifikovať. Aj napriek tomu, že je P. veľký chlap, mal s ním problém, nakoľko bol obvinený veľmi agresívny. Spolu s P. ho teda chytili. Prišla medzitým hliadka, obvinený sa metal, tak ho dali na samostatnú celu a zviazali spúťovacími popruhmi. Nevie uviesť, či sa potom ukludnil, alebo dostal injekciu na ukludnenie. P. mal na tvári zranenie a U. mal krv na hlave, ale nevie konkrétne, obaja boli potom ošetrovaní. Inak nikomu nevzniklo žiadne zranenie. Útok odsúdeného nevie presne opísať, lebo to nevidel. Videl to skôr periférne, že sa niečo deje, a že sa U. zahnal a že P. nejakou reagoval, vtedy sa začal dívať a išiel mu pomôcť. Obžalovanému ako keby preplo, dovtedy s ním neboli žiadne problémy. Keď sa s ním potom rozprávali, tak sa ospravedlňoval, že sám nevie prečo to spravil.

Zo Znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) č. 134/2013 zo dňa 30.6.2013, vypracovaného Centrom duševného zdravia, s.r.o. vyplýva, že u obžalovaného v minulosti, ani v súčasnosti, ani v čase spáchania trestnej činnosti nešlo o žiadnu duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Jednalo a jedná sa u neho skríženú závislosť od tlmivej a budivej drogy sa preferenciou tvrdej drogy, budivého amínu, metamfetamínu už s toxometabolickým poškodením centrálného nervstva s dopadom na osobnosť, najmä emočnú a afektovú zložku v zmysle afektivej a emočnej instability, explozivity, impulzivity. Tempore criminis menej štandardná, afektovo náročnejšia situácia, ktorej sa probant pokúšal vyhnúť, čo sa mu nepodarilo a došlo k afektovo sytenému punitívnemu hostilnému agresívnemu konaniu. Obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel a mohol rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť v miere nepodstatne, forenzne nevýznamne zmenšenej. Jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať, bola v rámci vystupňovaného afektu zmenšená podstatne, forenzne významne. Nič neopravňuje znalcov domnievať sa, že by si stav zmenšenia rozpoznávacích, najmä ovládacích schopností obžalovaný privodil sám, napríklad užitím návykových látok, či alkoholu. Nič neopravňuje domnievať sa, že by obžalovaný bol závislý od alkoholu. Pobyť obžalovaného na slobode je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Má súdom nariadené ambulantné protitoxikomanické liečenie, ktoré doposiaľ neabsolvoval. Znalci odporúčajú súdu, aby toto liečenie u menovaného ponechal, prípadne rozšíril o liečenie psychiatrické. Prognóza obžalovaného z hľadiska skúsenosti lekárskej vedy a psychiatrie obecné a z hľadiska addiktológie (pododvetvia venujúceho sa závislostiam) ako pododvetvia psychiatrie zvlášť, ale i z hľadiska dlhoročných skúseností znalcov, je neistá. Absolvovanie ochranného liečenia (už počas výkonu trestu, nakoľko má pred sebou ešte jeho nie nezanedbateľnú časť) môže túto prognózu voľačo zlepšiť.

Z lekárskej správy M. A. M. súd zistil, že poškodený P. J. dňa 13.2.2013 utrpel pomliaždenie a oderky ľavej časti tváre, hematóm hornej pery vľavo, pomliaždenie v ľavej lakťovej jamky, pomliaždeniny a oderky pravého kolena, pomliaždenie ľavého kolena. Bodové ohodnotenie bolestného bolo stanovené vo výške 20 bodov.

Z rozhodnutia NOO a ÚVTOS Trenčín č. NZVJS-13-3/11-2013 vyplýva, že poškodenému P. J. bola priznaná náhrada za bolesť v zmysle zákona vo výške dvojnásobku bodového ohodnotenia vo výške 644,- Eur.

Zo záznamu o škode NOO a ÚVTOS Trenčín vyplýva, že poškodený bol po napadnutí obžalovaným dočasne pracovne neschopný na výkon štátnej služby, pričom za dobu pracovnej neschopnosti bol poškodenému vyplatený služobný plat vo výške 403,54 Eura

Zo správy o povesti mesta Pezinok vyplýva, že obžalovaného nevedú medzi problémovými občanmi.

Z priestupkovej správy Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný boj jedenkrát v roku 2008 priestupkovo riešený.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov vyplýva, že správanie obžalovaného počas výkonu väzby nebolo na požadovanej úrovni. Počas výkonu väzby bol 3-krát disciplinárne potrestaný, naposledy dňa 5.4.2013 za nadväzovanie nepovolených kontaktov. Za obdobie výkonu trestu bolo jeho správanie na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený. V rámci vnútornej diferenciacie je zaradený do diferenciacnej skupiny „C“. Nebol zaradený do práce z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Sociálny kontakt udržiava s otcom formou korešpondencie a návštev.

Z registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol od roku 1997 celkovo štrnásťkrát trestne stíhaný, prevažne pre trestný čin krádeže, ale aj pre trestný čin porušovania domovej slobody, nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, ublíženia na zdraví, neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru, marenia výkonu úradného rozhodnutia, poškodzovania cudzej veci, a naposledy pre trestný čin lúpeže, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V jednom prípade sa na obžalovaného hľadí ako by nebol odsúdený.

Na základe takto vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný priamo nielen výpoveďou poškodeného P. J., ale aj výpoveďami svedkov E. M., V. I. a nepriamo výpoveďou Svedka B. K., ktorých výpovede si vzájomne neodporujú ako aj výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že nepopiera spáchanie skutku, skutok sa stal.

Na svoju obranu obžalovaný uviedol, že popiera okolnosti za akých ku skutku došlo, okolnosti ktoré k tomu viedli a uviedol, že malo dôjsť k pochybeniu príslušníkov, ktorí sa mali inak zachovať, inak vyhodnotiť situáciu vzhľadom na jeho osobu a psychický stav. Chcel ísť iba na izbu, chcel skutku, nakoľko bol nervózny predísť, spravil všetko pre to, aby ho nechali v klude odísť na izbu, čo zle vyhodnotil príslušník. Chybu mal spraviť aj ústav, nakoľko ho neliečili. Mohli inak vyhodnotiť situáciu, ukladiť ho a potom pokračovať v debate, miesto toho, aby niekto na neho zvyšoval hlas a používal hmaty a chvaty. Psychiatrička si mala byť vedomá o akého pacienta sa jedná, tak isto si mal byť toho vedomý aj policajt, mali ináč k nemu pristupovať.

V súvislosti s uvedenou obranou obžalovaného súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že mal žiadať od doktorky M. zvýšenie dávky lieku Coaxil, pričom jeho žiadosti nebolo vyhovené.

Z vykonaného dokazovania súdu nevyplýva, že by postup doktorky M. bol nesprávny, alebo nejakým spôsobom pochybila, resp. že by nejakým spôsobom pochybil ústav tým, že požiadavke obžalovaného nebolo vyhovené. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na výpoveď svedkyne M., ktorá potvrdzuje správnosť postupu lekárky, a ktorú súd vypočul práve na návrh obžalovaného, nakoľko podľa jeho tvrdenia mala vypovedať v jeho prospech. Uvedená svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že obvineného pozná z ambulantnej praxe. Osoba obžalovaného je závislá od rôznych psychoaktívnych látok aj od liekov. Dožadoval sa strašne veľa liekov, mali snahu mu to znižovať, lebo to tak preháňal. Dožadoval sa liekov viac, ako by potreboval, pretože si chcel asi privodiť stavy takej príjemnejšej nálady. Predpísala mu viaceré, množstvo liekov, vždy to striedali, lebo tie lieky sa nemôžu užívať dlhodobo, pretože potom je zase na ne návyk, tak sa striedajú. Lieky nemusí mať stále.

Vo všeobecnosti musí súd konštatovať, že liečba osoby závislej nielen od psychotropných látok, ale aj od liekov, nemôže spočívať v tom, že takýto pacient si povie aké lieky chce a lekár mu ich predpíše, najmä pokiaľ by malo ísť o užívanie lieku návykového, na predpis a nad rámec terapeutickej zdôvodniteľnosti.

Na nevyhovenie žiadosti obžalovaný reagoval tak, že podľa výpovedí svedkov začal byť zlý, agresívny a svojvoľne sa chcel vrátiť na celu.

V súvislosti s pokusom obžalovaného o svojvoľné vrátenie sa celu súd uvádza, že v zmysle § 2a ods. 1 zákona č. 221/2006 z.z. o výkone väzby, počas výkonu väzby je obvinený obmedzený najmä vo výkone práva na nedotknuteľnosť osoby a slobody pohybu a v zmysle § 30 ods. 1 písm. b) je povinný plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru.

Je zrejmé, že obvinený, ktorý je vo výkone väzby nemôže sám svojvoľne rozhodovať o svojom pohybe v rámci ústavu a ani o tom, kedy opustí celu, alebo kedy sa do nej vráti. To isté platilo aj v prípade obžalovaného, u ktorého bola lekárkou práve vykonávaná vizita. Obžalovaný bol tak povinný strieť výkon vizity a poslúchnuť výzvu, keď mu lekárka povedala, že vizita ešte neskončila a teda nebol oprávnený mariť priebeh vizity tým, že sa sám z vlastnej vôle vráti na celu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu namietal, že príslušník zboru nemal čo zasahovať do liečby lekárky, má povinnosť predchádzať vzniku konfliktných situácií, a že konfliktnú situáciu vyvolal on.

V súvislosti s uvedeným súd uvádza, že je nesporné, že príslušník zboru zabezpečuje ochranu poriadku v objektoch zboru. Je tak povinný nielen chrániť iných zamestnancov zboru, ako je napr. lekárka, ale v prípade potreby aj zabezpečiť, aby bol splnený pokyn takého zamestnanca obvineným, ktorý tento pokyn nerešpektuje. Súd tiež súhlasí s tým, že príslušník zboru je povinný predchádzať vzniku konfliktných situácií, ktoré nie je oprávnený riešiť iný zamestnanec zboru ani obvinení.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný po tom čo nebolo vyhovené jeho žiadosti reagoval tak, že začal byť zlý, agresívny a svojvoľne sa chcel vrátiť na celu, pričom nerešpektoval pokyn lekárky vykonávajúcej vizitu. Súd nezastáva názor, že by poškodený P. J. ako príslušník zboru nejako zle vyhodnotil situáciu, alebo prekročil svoje právomoci. Nemožno totiž prijať záver, že by sa mal nečinne vzniknutej situácii (agresívnemu správaniu obžalovaného a svojvoľnému vráteniu sa na celu) iba prizerať, ale práve naopak vzhľadom na vzniknutú situáciu bol povinný zakročiť. Bol povinný zabezpečiť poriadok, splnenie pokynu službukonajúcej lekárky obžalovaným, ktorý neprekračoval jej právomoci a zamedziť svojvoľnému konaniu obžalovaného. Súd dokonca považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za správne, že sa poškodený P. J. po tom, čo sa obžalovaný začal správať agresívne, snažil zamedziť obžalovanému, aby sa v tomto stave vrátil na celu k ostatným spoluobvineným. Je zrejmé, že konanie obžalovaného sa stalo nevyspytateľným a nepredvídateľným, čím tak bolo eliminované riziko vzniku prípadnej konfliktných situácie medzi obvinenými.

Prostriedky, ktoré poškodený použil na obnovenie poriadku, či už natiiahnutie ruky medzi gáter a obvineného, alebo chytením obvineného za ruku a to, že mu povedal, že vizita ešte neskončila, prípadne aj zvýšeným hlasom súd nepovažuje za daných okolností a správanie obžalovaného za neprimerané. Hmaty a chvaty poškodený použil až po tom čo bol napadnutý obžalovaným údermi do tváre.

Obžalovaný zároveň namietal, že psychiatricka si mala byť vedomá o akého pacienta sa jedná, tak isto si mal byť toho vedomý aj policajt, mali ináč k nemu pristupovať. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď doktorky M., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že sa to snažila obžalovanému vysvetliť, snažila sa byť slušná, povedala mu aj to, že on nemôže rozhodovať o tom, aké dávky lieku má užívať, taktiež že tie dávky, ktoré mal predtým neboli adekvátne, a že taktiež nemôže ísť proti rozhodnutiu svojho šéfa. Až následne zakročil poškodený P. J., keďže obžalovaný sa začal správať agresívne. V tejto súvislosti súd uvádza, že mu nie je zrejmé aký iný, resp. miernejší postup voči obžalovanému by mohol byť použitý. Za jediný iný možný prístup k obžalovanému by tak súd mohol považovať iba zvýšenie bezpečnostných opatrení. Skutočnosť, že v prípade obžalovaného neboli zvýšené bezpečnostné opatrenia však obžalovaného nemôže vyvinuť. Okrem toho súd poukazuje na výpovede svedkov M. a I., že dovtedy neboli s obžalovaným žiadne problémy, spolupráca s ním bola dobrá, a že neočakávali takú reakciu. Poškodený P. J. pritom videl obžalovaného prvý krát.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd vyhodnotil túto obranu obžalovaného za bezpredmetnú, nakoľko nejde o okolnosti ktoré by vylučovali protiprávnosť konania obžalovaného. O. P. J. ani lekárka M. neprekročili svoje právomoci a obžalovaný nekonal ani v nutnej obrane, ani v krajnej núdzi.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel a mohol rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť v miere nepodstatne, forenzne nevýznamne zmenšenej. Jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať, bola v rámci vystupňovaného afektu zmenšená podstatne, forenzne významne.

Na podklade znaleckého dokazovania tak nemožno konštatovať, že by obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu nepríčetný, čo by vylučovalo jeho trestnú zodpovednosť, ale možno iba konštatovať, že v čase spáchania činu bol v stave zmenšenej príčetnosti, nakoľko jeho schopnosť svoje konanie ovládať bola zmenšená podstatne, forenzne významne.

Na základe uvedených skutočností súd uznal obžalovaného za vinného z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr zákona.

Pri rozhodovaní o treste súd zohľadnil, že obžalovaný bol po spáchaní skutku rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 1T/31/2013 zo dňa 22.4.2013 uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a teda skutočnosť, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona. Zároveň zohľadnil, príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, bez danosti poľahčujúcich okolností, a že obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti.

Základná trestná sadzba podľa § 188 ods. 2 je 7 až 12 rokov, pričom vzhľadom k tomu, že súhrnný trest má byť uložený za viac trestných činov, z ktorých jeden je zločinom horná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona o jednu tretinu. Zároveň vzhľadom k tomu, že rozhodnutím Ústavného súdu SR bolo vyhlásené za protiústavné obligatórne ukladanie trestu nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby podľa asperačnej zásady, použitie ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zákona je nepoužiteľné. V zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona sa tak v prípade obžalovaného vzhľadom na prevažujúci pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Zákonom ustanovená trestná sadzba je tak v prípade obžalovaného vo zvýšenej dolnej aj hornej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu v stave zmenšenej príčetnosti, kedy jeho ovládacia zložka bola v rámci vystupňovaného afektu zmenšená podstatne, forenzne významne, súd uložil obžalovanému za použitia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona mimoriadne znížený súhrnný trest odňatia slobody pod zákonom ustanovenú zvýšenú dolnú hranicu vo výmere 8 rokov, za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou. Vzhľadom uloženie súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/31/2013 zo dňa 22.4.2013 ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vzhľadom tomu, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania skutku súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému NOO a ÚVTOS Trenčín škodu, ktorá jej vznikla tým, že poškodenému Rudolfovi Zemkovi vyplatili náhradu za bolesť a služobný plat počas jeho práceneschopnosti.

použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.